

EN 1423 handelt over nastrooimaterialen voor wegmarkeringen. De norm onderscheidt drie soorten:

- glasparels, die gebruikt worden om de nachtzichtbaarheid van markeringen te verbeteren;
- toeslagmaterialen van natuurlijke of kunstmatige oorsprong, die de markering stroef (“antislip”) moeten maken;
- mengsels van beide.

Voor de drie soorten zijn verschillende kenmerken gedefinieerd. Voor de meeste van die kenmerken wordt de beproevingsmethode beschreven in een bijlage bij de norm zelf.

Bij glasparels zijn volgende eigenschappen relevant:

- korrelverdeling, bepaald volgens ISO 2591-1;
- brekingsindex, bepaald volgens een beproevingsmethode die steunt op visuele beoordeling van de glasparels ondergedompeld in een vloeistof met bekende brekingsindex;
- bestandheid tegen water, chloorwaterstof (HCl), calciumchloride (CaCl₂) en natriumsulfide (Na₂S);
- kwaliteit, uitgedrukt in een visuele beoordeling van het percentage glasparels met gebreken (vorm, doorzichtigheid, gasinluitsels, enz.);
- eventuele oppervlakbehandelingen om bepaalde eigenschappen te verbeteren (waterafstotendheid, drijvend vermogen, hechting, enz.).

Bij stroefmakende middelen dienen de volgende kenmerken te worden bepaald:

- chemische eigenschappen: de pH-waarde moet tussen 5 en 9,5 liggen;
- weerstand tegen verbrokkeling, beproefd volgens een methode die vergelijkbaar is met de micro-Devalproef voor toeslagmaterialen;
- kleur (x- en Y-coördinaten) en luminantiefactor van niet-doorschijnende toeslagmaterialen, volgens de beproevingsmethode beschreven in ISO 7724-2;
- korrelverdeling, bepaald volgens ISO 565.

Bij mengsels van beide zijn de kenmerken voor elke soort afzonderlijk van belang. De proeven op glasparels en stroefmakende middelen die gemengd moeten worden, worden vóór het mengen op elke soort afzonderlijk uitgevoerd.

De norm beschrijft de werkwijze voor de monsterneming en de voorbereiding van het proefmonster.

In een aantal bijlagen wordt beschreven hoe de meeste van de bovengenoemde kenmerken bepaald moeten worden:

- bijlage A: methode voor de bepaling van de brekingsindex van glasparels;
- bijlage B: methode voor de bepaling van de bestandheid tegen water, HCl, CaCl₂ en Na₂S;
- bijlage C: beschrijving van de mogelijke gebreken (vorm, transparantie, insluitsels);
- bijlage D: methode voor de bepaling van het percentage parels met gebreken volgens bijlage C;
- bijlage E: bepaling van de aanwezigheid van een waterafstotende oppervlakbehandeling (twee methoden);
- bijlage F: bepaling van de aanwezigheid van een oppervlakbehandeling om het drijvend vermogen van glasparels te verbeteren;
- bijlage G: bepaling van de weerstand van stroefmakende middelen tegen verbrokkeling.

Referenties

- NBN EN 1423:1997 – Wegmarkeringsmateriaal – Strooimateriaal – Glasparels, anti-slip toeslagmaterialen en een mengsel ervan